

Tavşanın Altın Dürbünü

Ebru Mina TOMURCUK

Tavşanın Altın Dürbünü

Ebru Mina TOMURCUK

Lily, yumuřak krem beyazı t yleri ve dimdik duran uzun kulakları olan k    k bir tavřandı. Bah esini keřfetmeyi, havu larla marulların arasında zıplamayı  ok severdi. G neřli bir sabah, yařlı meře a acının yanında kazarken patisi sert ve so uk bir řeye de di. Bu, parıl parıl parlayan altın bir d rb nt ! Lily'nin kocaman kehribar rengi g zleri hayretle kocaman a ıldı.

Lily altın dürbünü dikkatlice aldı ve patilerinin arasında çevirdi. Parlak yüzeyine küçük dağ ve çiçek resimleri oyulmuştu. Onu gözüne götürüp bahçesinin ötesindeki yüksek dağa baktı. Gördüğü şey onu sevinçle nefesini tutturdu. Uzaklarda, dağın zirvesinde, hayatında gördüğü en güzel bahçeler vardı!

Lily dürbünü indirip gözlerini kırıştırdı. Dağ çok uzak görünüyordu ve oraya hiç gitmemiști. Karnında bir merak kıpırtısı hissetti. 'Acaba o bahçeler nasıldır?' diye kendi kendine söylendi. Dürbünü kahverengi çantasına koydu, kırmızı boyunbağını taktı ve kendi gözleriyle görmeye karar verdi.

Bahçeden çıkarken Lily, yan komşu olan yaşlı tavşan Fern Dede'yle karşılaştı. Yosun yeşili bir hırka giymiş, ahşap bir bastona yaslanıyordu. 'Nereye böyle, küçük Lily?' diye sordu, yeşil gözleri sevgiyle kırışarak. Lily ona dürbünü gösterdi ve dağdaki bahçeleri anlattı. 'Ah,' dedi Fern Dede, 'merak harika bir şeydir. Cesur ol ve kalbinin sesini dinle.'

Lily dağa doğru giden patika boyunca zıpladı. Otlar uzundu ve çiçekler geçerken başlarını sallıyordu. Biraz heyecanlıydı ama çoğunlukla çok sevinçliydi. Dağ önünde yükseliyordu, zirvesi yumuşak beyaz bir bulutun içinde saklıydı. Lily çantasına sımsıkı sarıldı ve yoluna devam etti, kabarık kuyruğu arkasında sallanıyordu. Maceraya hazırdı!

Patika dikleřti ve Lily kayaların ve k  klerin   zerinden tırmanmak zorunda kaldı. Biraz soluklanırken minik bir ses duydu. 'Yukarıdaki, merhaba!' diyordu. Lily etrafına bakındı ve patisinden b  y  k olmayan, hafif  e parlayan k     k bir yaratık g  rd  . Soluk yeřil teni, mor g  zleri ve yusuf  uk gibi kanatları vardı.   rg   ot řapka takmıř, kemerinde minik bir fener tařıyordu. 'Ben Pip,' dedi peri. 'Kayıp mı oldun?'

'Hayır,' dedi Lily, 'dağdaki bahçeleri arıyorum.' Pip'in mor gözleri parladı. 'Gizli bir yer biliyorum,' dedi Pip. 'Harikalarla dolu unutulmuş bir sera. Sana yolu gösterebilirim!' Lily çok sevindi. Pip'in peşinden kıvrımlı patikadan yukarı çıktılar ve gördükleri çiçekler ve kuşlar hakkında sohbet ettiler. Pip'in minik feneri sıcacık parlıyor, yollarını aydınlatıyordu.

Yukarı tırmandıkça hava serinledi ve etraflarındaki bitkiler deđiřti. Lily uzun çam ağaçları ve daha önce hiç görmediđi rengârenk kır çiçekleri gördü. Pip, esintide dans eden bir kelebek ailesini gösterdi. 'Neredeyse geldik,' dedi Pip. 'Sera bir sonraki virajın hemen ardında.' Lily'nin kalbi heyecanla hızlı hızlı çarpıyordu. İçeride ne olduğunu görmek için sabırsızlanıyordu.

Virajı döndüler ve işte oradaydı: güneş ışığında parıldayan cam duvarlı, güzel, eski bir sera. Sarmaşıklar çatısına tırmanmıştı ve kapı hafifçe açıldı. Lily içeri baktı ve nefesi kesildi. Sera, hayal edilebilecek en muhteşem bitkilerle doluydu! Her renkten çiçekler, uzun eğrelti otları ve tuhaf, lezzetli görünen meyveleri olan ağaçlar vardı. 'Ah, ne harika!' diye fısıldadı Lily.

Pip, Lily'yi seranın içinde gezdirdi ve içindeki hazineleri gösterdi. Gölgede hafifçe parlayan bitkiler ve bal gibi kokan çiçekler vardı. Lily, suyu elmas gibi parıldayan bir çeşme gördü. 'Burası yıllardır unutulmuş,' dedi Pip. 'Ama ben onu düzenli tutuyorum. Onu görmeye geldiğin için çok sevindim.' Lily, merakının onu buraya getirdiği için çok mutlu oldu.

Lily seranın her köşesini keşfetti. İçinde balıkların daireler çizerek yüzdüğü küçük bir gölet ve minik, tatlı meyveler veren bir ağaç buldu. 'Bunlar ay meyveleri,' diye açıkladı Pip. 'Sadece gizli bahçelerde yetişirler.' Lily bir tane tattı ve hayatında yediği en lezzetli şeydi. Sonsuza kadar kalabilmeyi diledi ama hava kararmadan eve dönmesi gerektiğini biliyordu.

Gitmeden önce Lily altın dürbününü çıkardı ve bir kez daha içinden baktı. Aşağıda kendi bahçesini ve dağdaki güzel bahçeleri gördü. 'Dürbün bana uzak bahçeleri gösterdi,' dedi Pip'e, 'ama merakım beni gerçek bir maceraya sürükledi.' Pip gülümsedi. 'En güzel macera türü budur,' dedi Pip. 'Ve ziyarete her zaman geri gelebilirsin.'

Lily, Pip'e veda sarılması yaptı ve yakında döneceğine söz verdi. Cesur ve mutlu hissederek dağdan aşağı indi. Bahçesine vardığında Fern Dede onu bekliyordu. 'Aradığını buldun mu?' diye sordu. Lily başını salladı ve ona serayı ve yeni arkadaşı Pip'i anlattı. Fern Dede sıcak bir gülümsemeyle dinledi.

'Seninle gurur duyuyorum, Lily,' dedi Fern Dede. 'Merakının peşinden gittin ve harika bir şey buldun.' Lily ona sıkıca sarıldı. Altın dürbünü tekrar kullanacağını bilerek çantasına geri koydu. O gece, unutulmuş serayı ve edindiği arkadaşları hayal ederek uykuya daldı. Daha fazla maceranın onu beklediğini biliyordu.

Ertesi sabah Lily mutlu bir kalple uyandı. Penceresinden dağa baktı ve gülümsedi. Meraklı ve cesur olmanın en heyecan verici keşiflere yol açabileceğini öğrenmişti. Ve altın dürbünün ona her zaman bulduğu o büyülü yeri hatırlatacağını biliyordu. Tekrar keşfe çıkmak için sabırsızlanıyordu.

O günden sonra Lily, Pip'i ve serayı sık sık ziyaret etti. Pip'e bitkilerle ilgilenmesinde yardım etti ve gizli bahçe hakkında her şeyi öğrendi. Ve bazen altın dürbününden bakar ve keşfedilecek yeni yerler hayal ederdi. Çünkü Lily biliyordu ki merak ve cesaretle her gün bir macera olabilirdi.